

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Exercitia S. P. Ignatii Via Ad Salutem Et Perfectionem
Propriam & alienam, Tuta & perpetuo tenenda**

Ignacio <de Loyola>

Hildesii, 1713

VD18 13664689

Meditatio prima De Regno Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60348](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60348)

lutis suspicit. Atque hic facienda electio, sic ubi necessaria. Denique ad vitam Christi in passione & ad ipsam in opprobriis mortem pergit; ut simul discamus magna pro Deo pati, simul superiora omnia confirmantur.

Tertiò. Fundamentum & principium horum omnium est Meditatio de regno Christi de quâ mox.

Scopus verò hic est: *Primò*, ut animo erga Christum amantissimo tenerrimòque simus, atque ideo eo nos vocante non *obsurdescamus*: *Secundò*: Sed ad eum *sequendum prompti simus*, & quàm proximè sequendum.

Meditatio prima DE REGNO CHRISTI.

Oratio preparatoria pro more.

Praeludium primum: Ut spectare nos imaginemur synagogas, villas, & oppida, quæ predicans Christus pertransibat, &c.

Praeludium secundum: Petere à Deo, ne obsurdescamus vocante nos Christo: sed ad sequendum, ac optemperandum prompti simus.

Punctum primum

MEmoria proponit parabolam: ea hæc est:
Primò. Proponere ob oculos humanum Regem divinitus electum, cui Principes, & populi omnes Christiani reverentiam, & obsequium præstare debeant.
Secundò: Imaginari, quòd audiam illum Regem loquentem ad omnes subditos: in animo est mihi regiones infidelium ditioni meæ subdicere. Quicumque igitur co-

H

mitari

mitari me velit, paratus sit oportet, non alio uti victu, vestitu rebusque aliis, quam me utentem conspexerit, in iisdem quoque laboribus, vigiliis, & casibus ceteris persistendum mecum erit: ut particeps fiat victoria, & felicitatis, unusquisque pro ut laborum ac molestiarum socius exstiterit. Tertiò: Considerare quidnam respondere debeant Regi amantissimo, & liberalissimo fideles subditi, & quam promptè ad omnem ejus voluntatem offerre se accinctos. Contrà verò, si quis non obaudiret, quanto apud homines universos vituperio dignus esset, atque quam ignavus miles aestimandus.

Intellectus.

In intellectus primò considerat, & agnoscit quod Rex ille divinitus electus, Rex aeternus, mundoq; toti conspicuus, sit Christus. Quis Deus mittens? quantus Rex missus, quantum regnum! quid debes Deo, vel ideo solum, quod det & mittat filium? (a)
 Secundo: Cui Principes, & populi omnes reverentiam, & obsequium prestare debeant. Debes sanè, tum Dei mittentis reverentiâ & amore, tum Christi missi. Cur? collige quidquid in creaturis, ipsòque Deo perfectionum, ac titulorum est, ad reverentiam, & amorem, id Christus est D. I. M. I. 2. D. 8. Conf. (b)

Voluntas.

(a) Gratia magna Deo, quòd Duce, Doctorem, Exemplum miserit; Jesum tam necessarium: quo etiam mittere non potuit meliorem, quia Deus est.

(b) Excipiendus JESUS magnâ fide, agnitione, estimatione, gaudio, spe, gratulatione, submissione, amore, gratiarum actione, obsequio, &c. & his personâ
 Tertiò:

Intellectus.

Tertiò: Audi dulcem Regem: in animo mihi est &c. aut ex part. 2. hæc est mea justissima voluntas, totius mundi dominium mihi vindicare. Causæ justitia, sanctitas, necessitas multum habet ponderis: scilicet suas animas suo Creatori & Domino (vide Med. 1. & 2. die 1.) suo Redemptori ex æternâ miserâ (Die 3. & 4.) ad finem ultimum vindicare, inimicos meos debellare omnes, inimica sunt omnia fini ac perfectioni contraria: peccatum, amor proprius, amor creaturarum, superbia, divitiæ, caro &c. hæc est voluntas Christi tam seria, quantum ipse novit, amatque Deum, & animas: quanta æternitas, infernus &c. quanta ejus Incarnatio, Vita, Passio, Mors. (c)

Quicumque igitur &c. Sanè te signat oculis, & præ aliis, & vocavit, & vocat. Quantus illius amor, tua dulcis gloria, & felicitas, quàm dulci illicio ad sequendum in rem tantam! (d)

Quintò: Comitari me velit, quàm dulcis, & potens invitatio, ut comitem JESUM habeas, ab eo

Voluntas.

dignis affectibus, Sanctorum olim in terrâ, nunc in celo.

(c) Fatere Deo, & Christo, justum esse ac necessarium, summâ necessitate; ut sua anime Deo non pereant, optatum cum Christo magnis desiderijs, Dei, Christi animarum causâ, & eterno bono; ut totus mundus ejus amori vindicetur, ora.

(d) Agnosce, mirare, confundere, gaude, gratias age, ama, quod ex tot aliis sine merito, pejor omnibus designeris, ameris, voceris, offer ad quevis, & tanto lubentius.

Intellectus.

comes quæraris! quanta securitas in comite infinitâ sapientiâ, potentiâ, sanctitate & hac additissimâ, & certâ, & Duce! in tuâ summâ ignorantia, malitiâ! comite JESU ad omnia, cum omni apparatu suorum infinitorum meritorum! nihil sanctius, securius, efficacius, Deo acceptius. (e)

Sexto: Paratus sit non alio uti victu, vestitu &c. quam me utentem conspexerit. Quantum ornamentum coram Deo & cælo, Christi vestitus! quam dulcis mensa, victus Regis Christi! quod dulcius condimentum?

Laboret mecum: Res tanta non potest nec debet confici sine labore: omni tuo labore millies digna.

Laboret mecum; Si tu cum Christo, tecum Christus laborat, in Christi gratia, intentione eadem, exemplo, meritis; tua opera, & tu minima infinito addita pene infinita evadunt, nec dubium de successu certo singulari & perpetuo.

Persistendum erit; constantia: an meretur? (f)

Voluntas.

(e) *Acuenda magis admiratio, laus, humilitas, gratiarum actio, amor, gaudium, fiducia, desiderium sequendi.*

(f) *Actus iidem, sed ex motivo gravissimo intendendi magis.*

Septimo

Intellectus.

Septimò: Ut particeps fiat felicitatis; quàm certò Christus habet & habebit suam felicitatem, tam certò eris ex ejus promissione, & consortio particeps illius: an potest illa esse modica? quanta tua erit? prout laborum ac molestiarum socius extiteris. (g)

Conclus. præd. Ex his septem rationibus, in quibus omnia infinita sunt, debes summum genus boni, suavis, honesti, utilis in hoc ponere, & debet hoc esse summum desiderium hoc certissimum decretum, quàm proximè Christum Regem sequi, & imitari; cupidissimè Christi servitio se totum offerre, & addicere: tum amore Christi, tum quia amas omnia, quæ Amati sunt, tum harum rationum causâ.

Reflexio uti aliàs. (h)

Punctum secundum.

M*EMORIA* proponit quosdam recusantes Christum sequi.

Intellectus considerat: Si quis non abandiret (Christo) quanto apud homines universos vituperio dignus esset, & quàm ignavus miles estimandus.

H 3

Voluntas

(g) Ex majore spe, major amor, majus desiderium, firmiter conclusio.

(h) Dolor magnus pro magnitudine obligationis, neglectâ & boni neglecti.

Propositum, petitio gratiæ.

(a) Magnus horror, adium, fuga pro magnitudine vituperii, damni, rei que contraria, &c.

Tanto

Intellectus.

Tanto vituperio, & pudore res digna esset, quàm bona, & magna sunt superius proposita p. i. n. 1. ad n. 7. quantum detrimentum tibi tergiversanti, animabus, & Deo inde enascitur. Grave est Christo loquenti nolle credere; quid erit vocanti non obedire? Deum, & Christum non satis amas, non credis ipsi, non fidis, nisi hoc amore, fide, fiducia ductus magnâ, & ardua beneficium ducas, desideres, eligas, petas, & secteris. (a)

Conclus. pract. & reflexio, uti p. i. (b)

Punctum tertium.

Memoria paucis proponit, & repetit motiva, & proponit puncti primi & secundi; quòd addicere Christo debeamus & velimus.

Intellectus considerat, quidnam addicere ipsi obediètes debeant?

Primò: Se ipsos, omnes facultates, vires, talenta animi, & corporis, promptâ & liberalissimâ voluntate &c. an meretur? (a)

Secundò: Expugnatâ carnis, sensuum, amorisque proprii, &

Voluntas.

(b) *Renovatio doloris, desiderii, & decreti. a, cum his omnibus Jesum dignissimum confessus fueris in amore, & desiderio. Adde ex S. Patre, magnum illum affectum: En ò Rex supreme, ac Domine universorum, tuâ licet indignissimus, fretus tamen gratiâ, & ope, me tibi penitus offero, meâque omnia tua subjicio voluntati, attestans coram infinitâ bonitate tuâ, nec non in conspectu gloriose virginis Matris tuæ totiusque Curia cœ' estis, hunc esse animum meum, hoc desiderium, hoc certissimum decretum,*

mundani

Intellectus.

mundani rebellione: eò usque expugnata, nec ad ullum peccatum prævaleat, nec grave nec leve.

Tertiò: Expugnata &c. eò usq; ut paupertatem spiritus amplectaris animo indifferenti, nullis mundanis affixo, etsi omnia abdicare nec possis, nec debeas. D. 2. M. 2.

Quartò: Expugnata &c. ut voluntariam rerum paupertatem, castitatem, contemptum, mortificationem cum omni virtute suscipias D. 2. M. 3.

Quintò: Ad laborum tolerantiam, tum in omni genere virtutum & afflictionum, tum in laboribus apostolicis pro multarum animarum æternâ salute.

Sextò: Verùm etiam majora & præclariora quadam munera oblaturi sunt. Quæ illa? ad priora omnia perfectiùs & perfectiùs exequenda, majori semper puritate, intensione, animo semper ad perfectionem, seu operum seu intentionum Christi imitandam intento: ad vitam æternam & sanguinem unâ cum

Voluntas.

ut (dummodo in maiorem laudis tue, & obsequii mei proventum cedat) quàm possim proximè te sequar, & imiter, in ferendis injuriis & adversis omnibus; cum verâ, tum spiritus, tum etiam rerum paupertate, si inquam sanctissima tue majestati placeat tale me vite institutum eligere, atque recipere.

Intellectus.

Voluntas.

Christo profundendum, &c.
an meretur? (a) An potest
aliquid ipsi negari, licet maxi-
mum?

Pater noster.

Conclus. Reflexio. uti p. l. (b)

Meditationis primæ Compendium.

Primò: Quia Christus, ejusque ju-
sta causa, amor, & promissio me-
retur;

Secundò: Quia contrarium sum-
mum dedecus, & detrimentum;

Tertiò: Ad innocentiam vitæ, ad
paupertatem spiritûs & rerum,
ad labores, ad plura &c. Chri-
stum Regem sequi debemus.

Meditatio Secunda.

DEinceps in viâ illuminativâ de vita Christi
maxima ex parte meditandum erit; ut ea ipsa,
ad quæ nos generatim obtulimus in Meditatione
de regno Christi, ipsâ praxi, & singulatim à Chri-
sto duce discamus; & quidem per gradus, inci-
piendo à vitâ infantili, & virtutibus magis com-
munibus omni statui.

Observanda etiam est methodus meditandi hi-
storias ex vitâ Christi, quarum hîc una solum af-
fertur. Qui diutiùs vacaturus est exercitiis, plu-
res petere potest ex ipsis exercitiis S. P. hoc loco.

DE